

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací **rozhodl** v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Hesse a soudců JUDr. Michala Krenka, Ph.D., a JUDr. Radomíra Křivánka v právní věci **žalobce: Best Credit Group a.s.**, se sídlem Dr. Steinera 34, Kladno – Kročehlavy, IČ: 27944077, zastoupeného JUDr. Věnceslavou Holubovou, advokátkou se sídlem Renoirova 624, Praha 5 proti **žalovanému: M. J., nar. xxx**, bytem xxxx, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Planetou, advokátem se sídlem Americká 15, Praha 2, o zaplacení částky 362.160,- Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti výrokům pod body III a IV o nákladech řízení v rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 15 Cm 86/2008 – 327 ze dne 2. dubna 2013,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích III. a IV. potvrzuje.**
- II. Výroky I., II. a V. tohoto rozsudku zůstávají odvoláním nedotčeny.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud prvního stupně rozsudkem z 2.4. 2013 vyhověl žalobě z 18.12. 2007 (po částečném zpětvzetí a zastavení řízení co do 724.450,- Kč) a žalovanému uložil zaplatit žalobci částku 362.160,- Kč s příslušenstvím – úrokem z prodlení v zákonné výši (výrok I.). Pokud se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 724.450,- Kč, v uvedeném rozsahu soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalobci uložil zaplatit žalovanému (v obecné lhůtě na účet zástupce) na jejich náhradu 26.140,36 Kč (výrok III.). Konečně o nákladech státu rozhodl tak, že žalobci uložil zaplatit státu na jejich náhradu částku 4.020,- Kč (výrok IV), žalovanému pak 1.980,- Kč (výrok V).

Výrok II. uvedeného rozsudku nebyl dotčen podaným odvoláním a nabyl tak samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 a 3 o.s.ř.). Řízení o odvolání žalovaného (směřující do výroku I a závislých výroků III. a V. rozsudku) bylo pravomocně zastaveno. Stalo se tak usnesením Městského soudu v Praze, č.j. 15 Cm 86/2008 – 347 ze dne 2.7. 2013 z důvodu ust. § 9 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb.

Důvodem vyhovění podané žalobě ve výše uvedené části bylo shledání odpovědnosti žalovaného za škodu (§ 420 obč. zák.), vzniklou žalobci v podobě nákladů na odstranění vad díla „Rekonstrukce bytového domu Smaragd Barrandov“, provedeného žalovaným.

Pouze proti výrokům III a IV rozsudku z 2.4. 2013 podal žalobce včasné odvolání. Bylo navrženo, aby odvolací soud rozsudek v napadené části změnil tak, že žalovanému uloží zaplatit v celém rozsahu žalobci náhradu nákladů řízení a státu náhradu vynaložených nákladů. Odvolatel tu poukazuje na ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. s tím, že k dispozičnímu úkonu dle § 96 odst. 1 o.s.ř. (co do částky 724.450,- Kč) přistoupil na základě závěrů provedeného důkazu dle § 127 o.s.ř., kterým byla výše vzniklé škody postavena najisto.

Žalovaný se k podanému odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.). Po tomto přezkoumání dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Předně je třeba uvést, že **možnost** (zdůrazněno vrchním soudem) přiznání plné výše vynaložených nákladů upravuje ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. pouze pro případy, kdy v důsledku závěrů znaleckého posudku byl v meritorním rozhodnutí ve věci účastník zčásti neúspěšný. I v takovém případě přichází aplikace uvedeného zákonného ustanovení do úvahy pouze tehdy, pokud účastník na počátku řízení výši uplatněného nároku neznal a ani nemohl znát, a z tohoto důvodu musela být stanovena výlučně důkazem dle § 127 o.s.ř. V posuzovaném případě přitom žalobce při určení výše nároku vycházel z odborně fundovaných důkazů: měl k dispozici (k učiněné objednávce) znalecký posudek č. 1579-10/2007 z 11.10. 2007, vypracovaný Pavlem Fořtem a znalecký posudek č. 32/07 z 21.11. 2007, vypracovaný Doc. Ing. Václavem Kuplíkem, CSc.

K provedení důkazu dle § 127 o.s.ř. bylo přistoupeno za situace, kdy výše nákladů na odstranění vad díla, zjištěná výše uvedenými důkazy dle § 129 o.s.ř., byla v řízení nadále sporná.

V dané věci však aplikace ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. ani v úvahu nepřichází. O části předmětu řízení ve výši 724.450,- Kč nebylo totiž soudem prvního stupně vůbec meritorně rozhodnuto. K dispozičnímu úkonu žalobce, učiněnému dne 21.1. 2013 dle § 96 odst. 1 o.s.ř., bylo totiž řízení v uvedené části zastaveno. Ze spisu je přitom zřejmé, že se tak stalo, aniž by byl nárok v uvedeném rozsahu žalovaným, byť zčásti uspokojen. Zavinění na zastavení řízení v uvedené části je tedy nutné přičítat zcela k tíži žalobce (§ 146 odst. 2 věta první o.s.ř.).

Právnímu posouzení věci soudem prvního stupně proto nelze odvolacím soudem ničeho vytknout. Závěry vyslovené na str. 6 rozsudku z 2.4. 2013 jsou plně v souladu i s renomovanou komentářovou literaturou (viz Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2009, str. 976). Od neúspěchu žalobce způsobeného zaviněným zastavením řízení co do částky 724.450,- Kč, je třeba odečíst jeho úspěch co do částky 362.160,- Kč s příslušenstvím; žalovaný má tak právo na náhradu cca 34% vynaložených nákladů (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

K výši nákladů žalovaného na zastupování advokátem je třeba poznamenat, že v důsledku zrušení vyhl. č. 484/2000 Sb. s účinností od 7.5. 2013 nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 25/12 z 17.4. 2013 by při výpočtu odměny za zastupování podle vyhl. 177/1996 Sb. tato při 15 prokázaných úkonech právní služby (13 z tarifní hodnoty 1.086.610,- Kč příslušenstvím a 2 z tarifní hodnoty 362.160,- Kč) činila (bez DPH a režijních paušálů) částku 184.140,- Kč, tedy výrazně vyšší než dle zrušené vyhl. č. 484/2000 Sb. Protože smyslem uvedeného nálezu nebylo a není dále navyšovat již tak dosti vysoké náklady vedených řízení,

přiznanou výši vynaložených nákladů pokládá odvolací soud za zcela dostačující a výrok III. rozsudku proto jako věcně správný potvrdil (§ 150 o.s.ř. a § 219 o.s.ř.).

Jako věcně správný byl pak dle § 219 o.s.ř. potvrzen i výrok IV. rozsudku. Ze spisu je zřejmé, že v průběhu řízení vznikly státu náklady 6.000,- Kč na vyplaceném znalečném, nezalohovaném účastníky. Poměr náhrady těchto nákladů státu (cca 67% žalobce a 33% žalovaný) zcela odpovídá ust. § 148 odst. 1 o.s.ř.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Protože však v odvolacím řízení zcela úspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady nevznikly, vrchní soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 – 239 o.s.ř., ve znění účinném od 1.1. 2013, Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Městského soudu v Praze.

V Praze dne 15. srpna 2013

JUDr. Jiří Hess, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Anna Bumbová